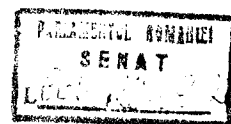
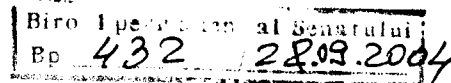
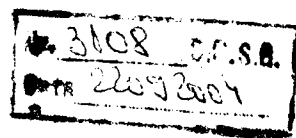




GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU



Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor*.

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul instituirii unor măsuri de combatere a evaziunii fiscale generate prin practicarea „prețurilor psihologice” în magazinele mari.

II. Observații și propuneri

1. Propunerea legislativă de completare a art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 cu două noi alineate nu o considerăm oportună, având în vedere că în România, prin Hotărârea Guvernului nr. 947/2000 privind modalitatea de indicare a prețurilor produselor oferite

consumatorilor spre vânzare, a fost transpusă integral Directiva nr. 98/6/EC a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 – privind protecția consumatorilor la indicarea prețurilor oferite spre vânzare consumatorilor.

Textul propus de inițiator pentru art. 25 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 se regăsește în dispozițiile art. 2 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 947/2000, în următoarea formulare:

„a) preț de vânzare – prețul final pentru o unitate sau o cantitate determinată de produs, incluzând taxa pe valoarea adăugată și toate taxele suplimentare”.

2. Stabilirea obligativității de către agenții economici a necesarului de monedă pentru acordarea restului către consumatori trebuie corelată cu posibilitatea asigurării monedelor respective de către Banca Națională a României.

Ca exemplu, o astfel de corelare este impusă de prețurile pe care trebuie să le achite consumatorii pentru produsele comercializate în vrac, iar în urma cântăririi acestora rezultă prețuri pentru care, acordarea restului de către agenții economici este condiționată de existența pe piață a unor monede cu valoare mică sau chiar a unor subdiviziuni monetare.

3. Prin inițiativa legislativă parlamentară nu se urmărește impunerea în mod direct a unor prețuri, ci obligarea agenților economici de a stabili doar prețuri rotunde, nu și exprimate în moneda divizionară.

Într-o economie de piață bazată pe principiul liberei concurențe, în care prețurile sunt stabilite ca urmare a interacțiunii dintre cerere și ofertă, o astfel de măsură nu poate fi promovată, chiar dacă ea urmărește să protejeze consumatorii de comportamentul necorespunzător al unor comercianți. Apreciem că evitarea unor astfel de situații trebuie să se facă, pe de o parte, prin controale stricte și prin aplicarea de sancțiuni severe agenților economici care recurg la aceste practici, iar pe de altă parte, prin informarea și educarea consumatorilor cu privire la drepturile pe care le au.

De asemenea, o dispoziție legală de natura celei propuse la art. 25 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 este lipsită de aplicabilitate practică. Fiind vorba de o normă permisivă, urmează ca organul de control să aprecieze dacă agentul economic este sau nu capabil să asigure consumatorului acordarea restului exact de bani în moneda divizionară. Existența acestei capacități nu va duce însă, în mod automat, la soluționarea problemei, acolo unde este mai mult vorba de rea-credință decât de lipsă de mijloace.

Este de reținut că această situație se va reglementa în urma procesului de denominare a leului, când subdiviziunile monedei naționale vor dobândi o valoare mult sporită, ceea ce va duce la o schimbare de comportament atât din partea agenților economici, cât și din partea consumatorilor.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Adrian NĂSTASE



Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU

Președintele Senatului